

Ca cerbul după râu rece

(28, 186)

1. Ca cer - bul du - pă râu re - ce, Su - fle - tul meu

do - reș - te. Căci nu-mai în Ti - ne Doam-ne A - flu

eu bu - cu - ri - e. Du - pă vi - a - ța din Ti - ne

Du - hul în - se - tea - ză'n mi - ne. Și când la Ti -

ne'oi ve - ni, Fa - ța Ta să pot pri - vi.

2. Numai după Tine doresc,
 Cu Tini vreau să mă-nsoțesc.
 Și cu glas întristat strigând,
 Lacrimi ne-ncetat vărsând.
 Vrășmașul mă ispitește,
 Ne-ncetat așa-mi vorbește:
 Tu te-ncrezi în Dumnezeu?
 Unde-i Dumnezeul Tău?

3. O! Cum sunt de înfricoșat,
 Cu inima întristat.
 Și strig până când o Doamne
 Să port așa durere.
 La lumină Tu mă scoate,
 Mă luminează din noapte.
 Luminează-mi inima
 Și du-mă-n mărirea Ta.

4. Voios m-aș duce-n casa Ta,
 Doamne și a Te lăuda.
 Cu toți copiii Tăi doresc
 Pe Tine să Te măresc.
 Când adunările Tale
 Îți cântă Ție mărire
 Binecuvântarea Ta
 Le bucură inima.

5. Dară totuși mă mângâi eu,
 Crezând tare-n Dumnezeu.
 El tot la bine mă poartă,
 Și în toate-mi ajută.
 Dar când furtuna sosește
 Și valul mării pornește.
 Bine știi că Dumnezeu
 E tot ajutorul meu.

6. Că Domnul mi-a făgăduit
 Viață fără sfârșit.
 Nimeni de El nu m-a răpi,
 Vorba Lui mă va-ntări.
 Sufletul meu se pâărăște,
 Dar Dumnezeu mă iubește.
 Că El e puterea mea,
 M-ajută-n toată vremea.